

R. Sakalaitė-Jonaitienė

PASAULIO LIETUVIŲ SEIMAS TORONTE

Suvažiavę iš įvairių kraštų atstovai tris dienas svarstė aktualius bendruomeninius klausimus

Š. m. birželio 28, 29 ir 30 d.d. Toronte įvyko vienas šios vasaros didžiųjų renginių, poreiškių – VII Pasaulio Lietuvių Bendruomenės seimas. Jis savo apimtimi buvo platus, įvertinti praeities darbai, nustatytos gairės ateičiai ir išrinkta nauja valdyba.

Invokacija, prezidiumo sudarymas, sveikinimai

Antradienio rytą, miesto centre Westbury viešbutyje inž. Eugenijus Čuplinskas pasveikino visus dalyvius seimo rengimo komiteto vardu ir padėkojo visiems prisidėjusiems darbu arba finansine parama. PLB pirmininkas Vytautas Kamantas savo atidarymo žodyje supažindino su dviem asmenimis, kurie tiesiogiai rišo seimo dalyvius su tėvyne. Tai neseniai atvykę iš Lietuvos disidentai, Helsinkio grupės nariai docentas Vytautas Skuodis ir dr. Algirdas Statkevičius.

Invokaciją sukalbėjo kun. Gediminas Kijauskas, SJ. Po Kanados ir Lietuvos himnų R. Sakalaitė-Jonaitienė pravedė susikaupimo valandėlę mirusiems PLB darbuotojams pagerbti. Su kraštų delegacijom supažindino PLB kultūros komisijos pirmininkė Milda Lenkauskienė. Dalyvavo atstovai iš Argentinos, Australijos, Brazilijos, D. Britanijos, Jungtinių Amerikos Valstybių, Kanados, Kolumbijos, Prancūzijos, Šveicarijos, Urugvajaus, V. Vokietijos ir Venezuelos. Su PLJS pirmininku Akvydu Sapliu ir kitais PL jaunimo sąjungos atstovais susidarė 99 balsuojantys seimo nariai.

Seimas pritarė pasiūlytam prezidiumui, kurį sudarė Joana Kuraitė-Lasienė (Kan.) – pirmininkė, Jaras Alkis (D.Brit.) – vicepirmininkas, Algis Raulinaitis (JAV) – patarėjas reguliamino reikalais, sekretoriata – Jeronimas Pleinys, Rudis Vilemberektas, Algis Vaičiūnas ir Arūnas Staškevičius, visi iš Kanados.

Seimą žodžiu sveikino VLIKo vicepirmininkas Vyt. Jokubaitis, Kanados lietuvių fondo valdybos pirmininkas Herbertas Stepaitis ir Lietuvos šaulių sąjungos pirmininkas Mykolas Abarius. Vėliau dar sveikino Marija Remienė, Amerikos lietuvių fondo tarybos pirmininkė. Raš-

Gėlių Madona. Dailininkas Vitold Gordon

VISI ESAME KELYJE

Mintys Žolinei –
iš Lietuvos

Šventasis Augustinas pasakė savo motinai: "Buvai man dangumi – ir eisi į dangų". Iš tikrųjų, šv. Monikos pasiaukojimas, malda, ašaros atvertė sūnų. Dievas atlygino jai už pasišventimą. Klydusio Augustino ir jo motinos gyvenimo finalas buvo puikus.

Žolinė – tai Marijos gyvenimo nuostabus finalas, tai Jos gyvenimo ir veiklos apvainikavimas. Ji buvo susivienijusi su savo Sūnumi darbe, kentėjimuose ir mirtyje, todėl teisingai Ji su Juo nuėjo į dangaus garbę.

Mes, gyvendami tarp žmonių, taip pat esame įpareigoti "būti dangumi kitiems". Krikščioniui nėra kitokio kelio,

kaip tik tas, kuriuo per gyvenimą ėjo Kristus. Per gyvenimo sunkumus ir mirtį mes einame į amžiną garbę.

Einame ne vieni, o su aplinka, su Bažnyčia. Pasaulio pašventinimas suteikia gražią prasmę mūsų darbams ir rūpesčiams.

Marija mums – tobulo ir švento gyvenimo pavyzdys. Ji yra mūsų Globėja, bet kartu ir primena mums, jog visi mes esame amžinojo gyvenimo kelyje, jog ir mūsų laukia laimė. Mes tos laimės privalome būti verti.

Nors kartkartėmis patikrinti savo kelio gaires: Kur einu?

Būti dangumi ir kitiems. Tad neužtenka galvoti tik apie save. K.A.G.

**AUKA PRISIDĖK PRIE LIETUVIŠKOS
SPAUDOS IŠLAIKYMO**

SEMANARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cz\$. 2.500,00

Prenumerata paprastu paštu užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikoje 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cz. 600,00

Užsųjautos, Sveikdinimai ir Skelbimai (Anūncijos) mokami už skilties (Coluna) centimetru Cz\$. 200,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija netaiso. Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taisto bei tvarko savo nuožūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius, Perlaidas'is administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVENAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juventus, 28 Parque da Mooca - CEP 03124

São Paulo - Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cz\$. 80,00

I P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.

I tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numero GARBĖS LEIDĖJAS Cz\$. 4.000,00

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

PASAULIO LIETUVIŲ SEIMAS

tu gauti gausūs sveikdinimai, kurių siuntėjai buvo išvardinti. Asmeniškai atėjo susirinkusius sveikinti Ontario provincijos vardu Gerry Phillips, kultūros ir pilietybės ministeris. Darbotvarkė buvo seimo priimta be pakeitimų, o registracijos, mandatų, nominacijų bei nutarimų komisijos buvo sudarytos be užtęsimų.

Valdybos ir kitų pareigūnų pranešimai

PLB valdybos pranešimus pradėjo pirmininkas Vytautas Kamantas, apibūdinamas PLB tikslus ir darbus, įjungiant devyniolika laisvo pasaulio kraštų. Pirmininkas išvardino valdybos narius ir jų pareigas, susumavo jų atliktus darbus. Atitinkamu laiku valdybos nariai pirmininką papildė.

Pirmininko pavaduotojas dr. Tomas Remeikis apibūdino savo straipsnį, išspausdintą "Pasaulio lietuvių". Vytautas Kamantas perskaitė vicepirmininko finansų reikalams Stasio Jokubausko pranešimą. Išdalinta finansinė apyskaita rodė PLB valdybos ir "Pasaulio lietuvių" pajamas, išlaidas ir balansą iki 1987 m. gruodžio mėnesio. Tuo laiku izde buvo daugiau kaip \$35.000. PLB valdybos vicepirmininkai Rimantas Dirvonis — sporto, Mykolas Druga — informacijos ir Raimundas Kudukis — teisės reikalais, padarė trumpus pranešimus, atkreipdami seimo dėmesį į tų sričių svarbiausius užsimojimus ir darbų vykdymo talkininkus. Komisijų pirmininkai: kultūros — Milda Lenkauskienė, švietimo — Birutė Jasaitienė ir visuomeninių reikalų — Juozas Danys taip pat bendrais bruožais apibūdino savo sričių veiklą.

PLB institucijų pranešimai taip pat buvo trumpi, kadangi vienoms, pvz. Pasaulio lietuvių jaunimo sąjungai, "Pasaulio lietuviui" ir VI Pasaulio lietuvių jaunimo kongresui buvo numatyti atskiri posėdžiai,

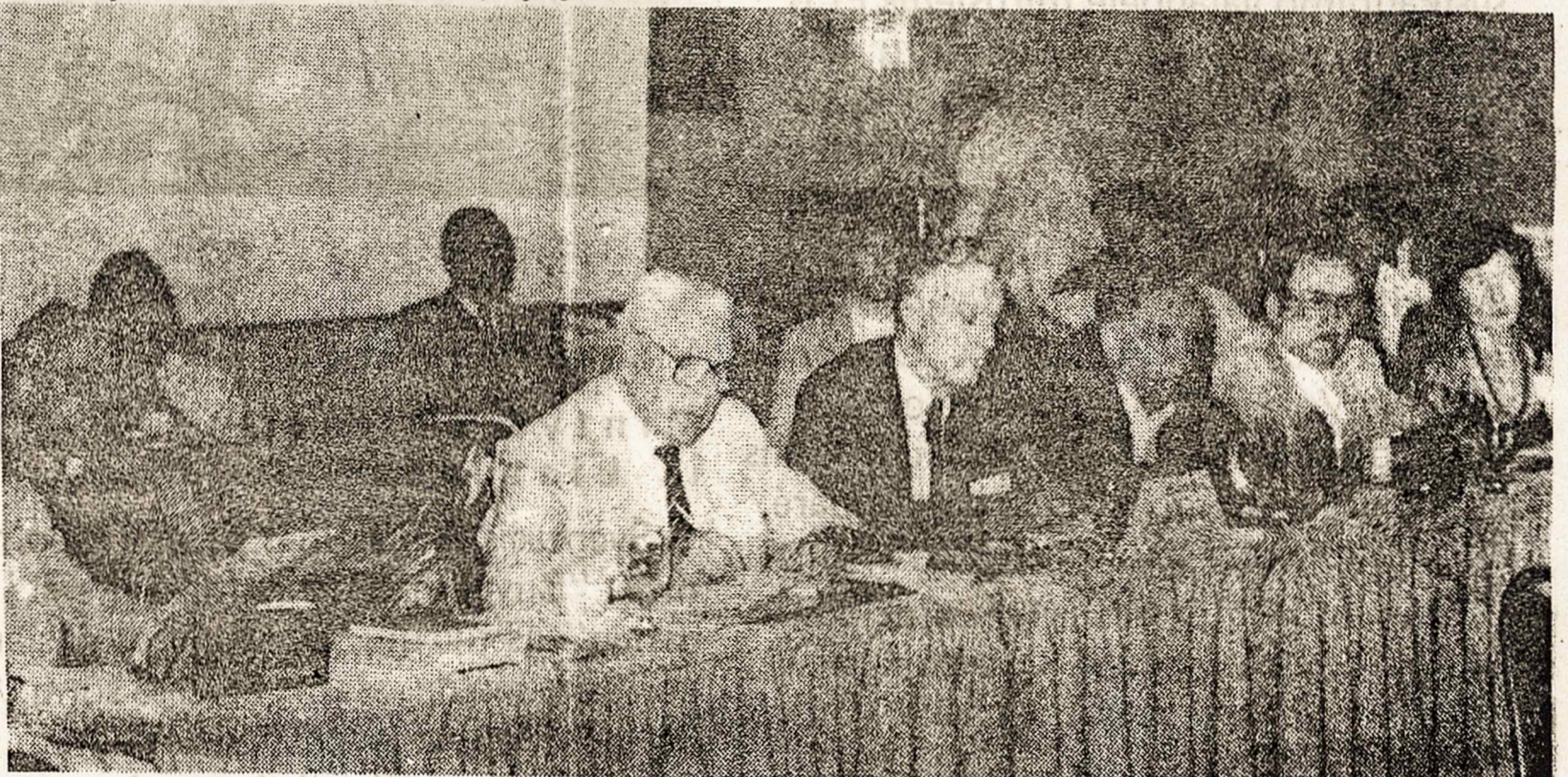
o kitoms — PLB kontrolės komisijos, Garbės teismo ir PLB fondo veikla buvo aiški ir nereikalavo ilgų išdėstymų.

Per seimo pirmos dienos bendrus pietus istorinį žvilgsnį į PLB praeitį metę buvę PLB valdybos pirmininkai: dr. Juozas Sungaila ir dabartinis "Pasaulio lietuvių" redaktorius inž. Bronius Nainys.

Diskusijos dėl pranešimų

Popietinė sesija buvo ilga ir kupina įspūdžių bei informacijos. Pasibaigus institucijų pranešimams, diskusijose pasireiškė aštrus reagavimas į dr. T. Remeikio straipsnį, ypač jo pastabas liečiančias PLJS tariamą neveiklumą. Kiti pranešimai ir apyskaitos buvo priimti be pataisų.

Kraštų pranešimuose kartojosi bendri sunkumai ir negalavimai. Mišrios šeimos, mažėjančios kolonijos, švietimo priemonių stoka, ribotas darbuotojų skaičius, ribotos lėšos, visa tai prisideda prie nutautėjimo. Primygtinai pabrėžta svarba palaikyti glaudesnius ryšius tarp kraštų, pasidalinti paskutiniausia informacija bei kultūrinėmis pajėgomis ir

Spaudos atstovai Pasaulio Lietuvių Bendruomenės seime birželio 27-30 d. d. Toronte. Pirmas iš kairės yra MŪSŲ LIETUVOS atstovas ir seimo narys kun. PETRAS RUKŠYS "Tėviškės Žiburių" klišė — Nuotr. St. Dabkaus

švietimo priemonėmis. Visur daromi žygiai priėti prie vietinės spaudos, kurioje būtų keliami Lietuvos laisvės kovos reikalai.

Jaunimo sąjungos pranešimas

Pasaulio lietuvių jaunimo sąjunga rūpestingai pateikė VI Pasaulio lietuvių jaunimo kongreso (Australijoje) darbus, įvertinimą ir nutarimus, o taip pat apibūdino šiuometinius projektus bei ateities planus. Jau pradėta ruošti VII PLJ kongresui Pietų Amerikoje ir įsteigtas "INFOTINKLAS". Jaunimo pranešime nuskambėjo ryžtas sąmoningai veikti, išlaikyti ir ugdyti tautinę gyvybę.

Atskirame posėdyje pranešėjai Eglė Juodvalkė ir Arvydas Barzdukas seimui pateikė birželio 24-27 d. d. įvykusio Kultūros kongreso apžvalgą, susumuojančią pagrindines iškilusias mintis ir išvadas. Kongresas puikiai pasisekė. Skatintina orientacija į pavergtą tėvynę puoselėti tautinį kūrybingumą. Taip pat labai reikalingas kalbos tobulinimas ir kuo dažnesnis subūrimas įvairių sričių darbuotojų.

Seimo pirmos dienos programa pasibaigė su naujai atvykusio disidentu, Helsinkio grupės nario dr. Algirdo Statkevičiaus paskaita "Kultūra ir tautinė laisvė", po kurios sekė jo pranešimas apie paskutiniausius įvykius ir nuotaikas Lietuvoje. (bus daugiau).

UŽ LIETUVIŠKĄ KNYGĄ IR SPAUDĄ LIETUVIAI TIEK DAUG KOVOJO IR KENTĖJO. DABAR LIETUVIŠIKA KNYGASTOVI IR DULKA KIOSKŲ LENTYNOSE, LAUKDAMA KOL KAS JĄ NUPIRKS

CIRURGIOS DENTISTAS

Dr. Jonas Niciporciukas

Dr. Paulo R. Niciporciukas

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206 - 10 and.

V. Prudente - Fone: 273-6696

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-1886

Kolonizavimo ir rusinimo politika Pabaltyje

Rusų ir kitų slavų imigracija į Pabaltijo respublikas pastaraisiais metais paspartėjo, rašo Ann Sheehy Laisvės Radijo tyrimo biuletenyje (1987.XI.). 1984-1986 m. imigrantų vidurkis buvo aukštesnis, negu 1979-1983 m. Lietuvoje jis pakilo nuo 10,400 iki 13,300, Latvijoje nuo 8,200 iki 11,700, ir Estijoje nuo 4,800 iki 7,700 me us.

Pasak straipsnio autorės, tas imigracijos paspartėjimas kelia daug rūpesčio Pabaltijo šalyse. Pabaltiečiai nuogastauja, kad tuo būdu jų tautos gali iširti. Apie tai nuolatos rašoma savilaidoje, bet 1986-1987 metais prabilta ir oficialioje spaudoje. Maskvos laikraštyje Literaturnaja Gazeta latvių rašytojų sąjungos pirmininkas Janis Peters lapkričio 18 d. nusiskundė, kad daugelis pramoninių projektų buvo nepagrįstai nukreipti į Latviją. Tuomi paaštrinant įtampą tarp latvių ir imigrantų. Sheehy nuomone, Maskva galėtų tą įtampą sušvelninti, sumažindama imigraciją į Pabaltijo šalis, bet atsiskakė tai daryti.

Pernai Maskva oficialiai paskelbė, kad jos kolonistai pasiliks svetimose teritorijose, iš kurių buvo neteisėtai pašalinti vietiniai gyventojai. 1987 m. liepos 25 d. Tiesoje išspausdintame TASS'o pranešime apie padėtį Kryme pareiškama, jog ten „susidarė visiškai kitokia situacija negu prieš karą. Čia gyvena maždaug 2,5 milijono įvairių tautybių žmonių, arba dvigubai daugiau negu prieš karą. Todėl šį klausimą būtina apsvarstyti realiai susidariusios situacijos sąlygomis...“ Tai reiškia, kad deportacijų ir kolonizacijos politikos vaisiai, Kremliaus akimis, yra amžiri — ne tik totoriams, bet ir lietuviams, latviams bei estams.

Šia politikai oficialiai pritaria Lietuvos Komunistų partija. Jos organo, Komunisto, 1987 m. gruodžio numeryje KP CK propagandos ir agitacijos skyriaus nacionalinių santykių sektoriaus vedėjas Kazimieras Valančius taip aprašo kolonizavimą ir rusinimą. „Vykstant migraciniams procesams daugelyje sąjunginių respublikų, taip pat ir Tarybų Lietuvoje, gausėja nevietinės respublikos piliečių. Kai kuriuose respublikos miestuose ir rajonuose — Mžeikiuose, Ignalinos rajone, Klaipėdoje — gyventojų nacionalinės sudėties kitimas per paskutinį dešimt metų buvo ypač intensyvus... didėja etniškai mišrių santuokų skaičius. Per 20

metų (1959-1979 m.) šis skaičius šalies miestuose išaugo daugiau kaip 2 kartus, kaime — 1,5 karto. Dabar mišri yra kas šešta šeima. Vidutiniškai tūkstančiui šeimų 1959 m. teko 102 mišrios, 1970 m. — 135, 1979 m. — 149, Lietuvoje — 113. Daugelio mokslininkų nuomone, jos dažniausiai atlieka pažangų vaidmenį, padėdamos įveikti nacionalinio uždaro ir ribotumo elementus žmonių sąmonėje, siekti internacionalistinio brandumo, tai yra objektyviai padeda stiprinti tautų draugystę...“

Taip draugo Valančiaus tarybiniame žodyne, pasipriešinimas rusinimui virsta „nacionaliniu uždaru ir ribotumu“, o rusinimas ir nutautinimas „internacionalistiniu brandumu“ bei tautų draugyste.“ (ELTA)-

Ji šviečia ir spinduliuoja

Nijolė SADŪNAITĖ,

Nijolė Sadūnaitė — šiuo metu labiausiai pasaulyje žinoma tikėjimo laisvės ir žmogaus teisių gynėja Lietuvoje. Apie

ją ne kartą rašė užsienio spauda. Jos ypatingą vaidmenį pripažino Amerikos prezidentas Reaganas. Vakarus pasiekę jos užrašai išleisti anglų, italų, prancūzų, vokiečių kalbomis, daugelio skaitomi, cituojami. Kestono kolegijos žurnalas šių metų pavasario numeryje paskelbė jėzuito kun. G. Jordan mintis apie Sadūnaitės užrašų knygą. „A Radiance in the Gulag“ — Spindėjimas gulage — taip skamba angliškojo vertimo knygos pavadinimas. Recenzentas pažymi: Nijolė Sadūnaitė šiandien yra žinomiausia Tarybų Sąjungos disidentė. Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronika, sveikindama prieš aštuonerius metus iš Sibiro grįžusią Sadūnaitę, taip išreiškė daugelio lietuvių jausmus: „Ačiū tau, Nijole, už tavo meilę ir auką. Tu šešerius metus — švieteit Tautai ir pasauliui, žadina visus nenusilenkti melui bei prievartai, būti ištikimiems Dievui ir Tėvynei“ Ji savo ruožtu kalbėjo savo tautai pernai rugpjūčio 23-ją Vilniaus demonstracijoje, reikalaujama laisvės Lietuvai ir Molotovo-Ribbentropo pakto atsisakymo.

Tėvas Jordanas tęsė: Kas skaitė jos apsigynimo kalbą 1975 metais, žino, kad ji myli savo priešus, bet nebijo kalbėti apie blogį ar mesti iššūkį, kai jai grasinama. Dalimis Vakarus pasiekė jos užrašai, apie kuriuos ji pati sako, kad jie parašyti skubotai, be didelių pretenzijų, sunkiomis sąlygomis. Pasak recenzento, tai dvasinis dienoraštis, kuriame sužymimas tos jos gyvenimo akimirkos, kai Dievo meilė, tiesa ir džiaugsmas susitinka su neapykanta, melais ir nevirtim. Dvasia, su kuria ji stoja prieš blogį, stulpina: Evangelijos sėkla tikrai krito į jos sielos derlingą dirvą, kuri nesiduoda nuslopina komunistinio pasaulio spyglių ir rūpesčių. Neteisingumas ir išsigimimas tarpsta, bet vyrauja gaida, kurią išreiškia knygos antraštė — spinduliuojimas.

Tėvo Jordano nuomone, Nijolės Sadūnaitės užrašai nuostabiai papildė anglikono kunigo M. Bordeaux knygą. Kryžių šalis su jos solidžia ir moksline dokumentacija. Sadūnaitė subrendo laikais, kai komunistų režimas mėgino palaužti Bažnyčią, ir tai savo knygoje aprašė Bordeaux. Bet režimui nepavyko, nes Bažnyčia galėjo pasitikėti tokios kokybės žmonėmis kaip Nijolė, rašo jėzuitas G. Jordanas.

COMERCIAL SUEZKAS LTDA.

BEBIDAS FÍNAS EM GERAL, NACIONAIS E ESTRANGEIRAS

WISKIES - CHAMPANHES - CONHAQUES - LICORES - AGUARDENTES
CERVEJAS - REFRIGERANTES - SUCOS - AGUAS MINERAIS - ETC.

ACEITAM-SE ENCOMENDAS PARA FESTAS EM GERAL
CASAMENTOS, BATIZADOS, ANIVERSÁRIOS, CONFRATERNIZAÇÕES, ETC.

PROGRAME SUA FESTA E
DEIXE AS BEBIDAS SOB NOSSA RESPONSABILIDADE.

Rua Manaiás, 7 - CEP 03140 - Fone: 215-6227 - Vila Zelina - S. Paulo

• Kas bėga nuo lietuviškos spaudos, bėga nuo savo tautos

Dra. HELGA HERING

MÉDICA - GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 - B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

ŽOLINĖ

Marijos dangun paėmimo šventė

KUN. VYTAUTAS PIKTURNA

Šv. Raštas nieko nemini apie Marijos paėmimą į dangų, tačiau apie tai kalba Tradicija, pirmieji Bažnyčios rašytojai.

Kristui įžengus į dangų, Marija pasiliko Jeruzalėje. Kai ten prasidėjo žiaurūs krikščionių persekiojimai, ji su Šv. Jonu apaštalu apsigyveno Mažojoje Azijoje, Efezo mieste. Ji mirė sulaukus 72-jų metų amžiaus. Padavimas sako, kad jai mirus, apaštalas Tomas norėjo aplankyti jos kapą. Deja, kape kūno nerado. Kapas buvęs pilnas gražiausių gėlių. Tomas, apaštalai ir pirmieji krikščionys įtikėjo, kad Marijos kūnas buvo paimtas į dangų.

Šv. Efremas ir šv. Atanasas, pirmųjų krikščionių žymiausi rašytojai, moko, kad Marijos kūnas, pašvęstas per ryšį su Amžinuoju Žodžiu, negalėjo būti paliktas sugedimui. Ir šv. Augustinas tą mintį kartoja. Jis sako: "Neįmanoma, kad Kristus, taip mylėjęs savo motiną, leistų jos kūnui sugesti. Juk tikra meilė nori pasidalinti turimomis gėrybėmis. Tad ar galima manyti, kad Jėzus nebūtų paankstinęs savo mylimai motinai tos garbės, kuria pats naudojosi po mirties nugalėjimo".

Mirtis yra nuodėmės vaisius. "Atsimink, žmogau, kad esi dulke ir dulke pavirsi". Tai Dievo sprendimas Adomui ir jo ainiams po pirmųjų žmonių suklupimo Rojuje. Marija gi negalėjo užsitarnauti to pasmerkimo, nes nuodėmė niekad jos nepalietė. Ji be gimtos nuodėmės pradėta. Tad Marijos kūnas negalėjo ilgai pasilikti atsiskyres nuo sielos ir virsti dulkėmis. Jos Sūnus dieviškąja galia jį prikėlė ir papuošė

nemarybės rūbu. Marijai mirus, jos kūnas buvo paimtas į dangų, kur susijungęs su jos siela, tapo išaukštintas nesibaigiančia garbe.

Pagal turimus istorinius duomenis matome, kad nuo pirmųjų krikščionybės amžių krikščionys buvo įsitikinę, jog Marijos kūnas, Įsikūnijusio Žodžio šventovė, negalėjo būti paliktas sugedimui. Šitas įsitikinimas ne visur reiškėsi tuo pačiu stiprumu, ne visur tomis pačiomis formomis ir ne visur be pasipriešinimo iš atskirų asmenų tarpo, tačiau būdinga, kad tas nujautimas ir įsitikinimas pasiliko gyvas visą laiką ir vis augo, stiprėjo. Istorija žino šios srovės stiprėjimo ir valymosi pradžia, jos susiformavimo pirmąsias pastangas.

Niekur ir niekad nebuvę girdėta, kad kas nors būtų garbinęs Marijos kapą ar jos kūno relikvijas. Jeigu Marija būtų buvusi kur palaidota, krikščionys būtų jos kūną laikę labai didelėje pagarboje, kaip jie gerbė apaštalus ir kankinių palaikus. Tačiau niekur nėra Marijos relikvijų. Gali atrodyti, kad tas faktas yra menkos vertės, tačiau, žinant pirmųjų krikščionių papročius ir jų psichologiją, jis turi didelės reikšmės.

Marijos dangun paėmimo šventė primena mums, kaip Dievas elgiasi su išrinktaisiais, vedamas į dievišką amžiną gyvenimą. Ji taip pat yra viešas Marijos garbės išpažinimas. Ši šventė atbaigia ir vainikuoja visas Marijos privilegijas, kurios pradėtos su jos Nekaltuoju Prasidėjimu, jos Dievo Sūnaus motinyste.

Šiais laikais didelė žmonijos dalis yra paskendus žemiškuose rūpesčiuose. Sunku rasti atsakymą į varginantį klausimą: dėl ko šiame pasaulyje yra tiek daug

neteisybės; kokia yra visa mūsų vargų bei kančių prasmė; kur mes turime ieškoti paguodos? — Dievo Motina Marija, paimta į dangų, mums visiems sakyte sako, kad tik dangus yra tikroji mūsų tėvynė. Ir jei mes seksime Marijos dorybių pavyzdžiu, — kelsimės amžinam, laimingam gyvenimui. Todėl Vatikano ant-rasis susirinkimas, kalbėdamas apie Marijos dangun paėmimą, sako: "Marijos pasiekimas galutinio kūno ir sielos išaukštinimo dangiškoje garbėje yra būsimos pasaulio paveikslas, pirmasis jo žiedas, mums tikros vilties ir paguodos ženklas".

Ką Marija atsiekė, vieną dieną atsieksime ir mes.

*Marija, manoji motina,
Atmink mane savam spindėjime!
Žemė mano širdies nepasotina —
Tu ją guosk ilgėsy ir kentėjime.
Išleisk šaknis manoj širdy...
Te meilė Viešpačiui prigyja
Joje galinga ir didi.*

TARYBŲ SAJUNGOS VYRIAUSYBEI

*Jūs Liepiat persitvarkyt, pasikeisti:
Visur teisybė turi būt, tvarka...
Ir biurokratom viešpataut neleisit —
Jiems darbo žmonių tarpe ne vieta...*

*Pas jus visur ir mūsų štai tėvynėj
Tos neteisybės metos per akis...
Nelaisvės pančiais dvasią surakine,
Muz žudot. Žaizdos dar ilgai negis...*

*Gražinkite bažnyčias, jūsų uždarytas,
Ir salėm paverstas, ir sandėliais...
Ar gali liaudžiai aušti naujas rytas,
Jei einat tais pačiais skriaudų keliais? .*

*Paleiskit kunigus, kurie be kaltės
Kankinasi kalėjimuos dar vis;
Ir kas už laisvę kenčia alkį, šaltį,
Kuriems diena aptemsta kaip naktis...*

*Jūs mėgstat "persitvarkymas" kartoti,
Bet plenumų jie salėse paliks...
Nes argi galit jūs k i t a i p gyventi?
Ar partijai šventa tiesa patiks? .*

*Jinai nemėgs tiesas kaip ligi šiolei,
Ir kaip anksčiau melavo, taip meluos.
Jos žodžiuose tik esame mes broliai,
Bet mums grandinių traukyti neduos.*

*Juk stalininė KGB dar budi
Ir ji su partija toliau budės. —
Kol nepasmerksit to, kas laisvę žudo —
Tol pasikeisti niekas negalės.*

ANGIE

GIRCKUS & CIA. LTDA.

CONFECÇÃO MASCULINA E FEMININA

MODAS

Rua Solon, 773
CEP 01127

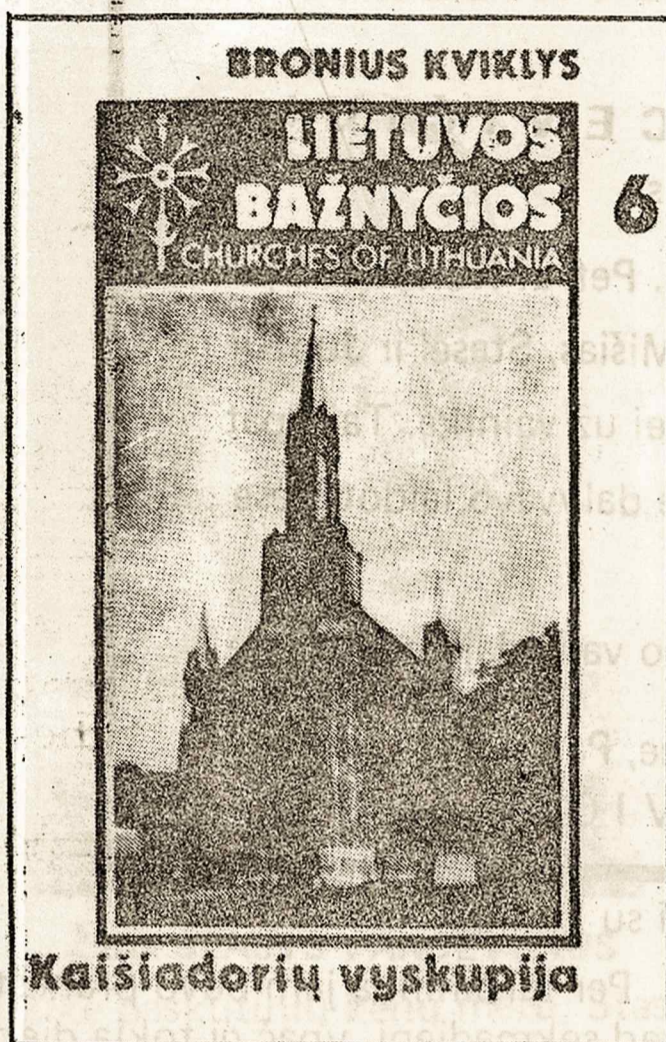
Fone: 221-6377

Bom Retiro

São Paulo — Capital

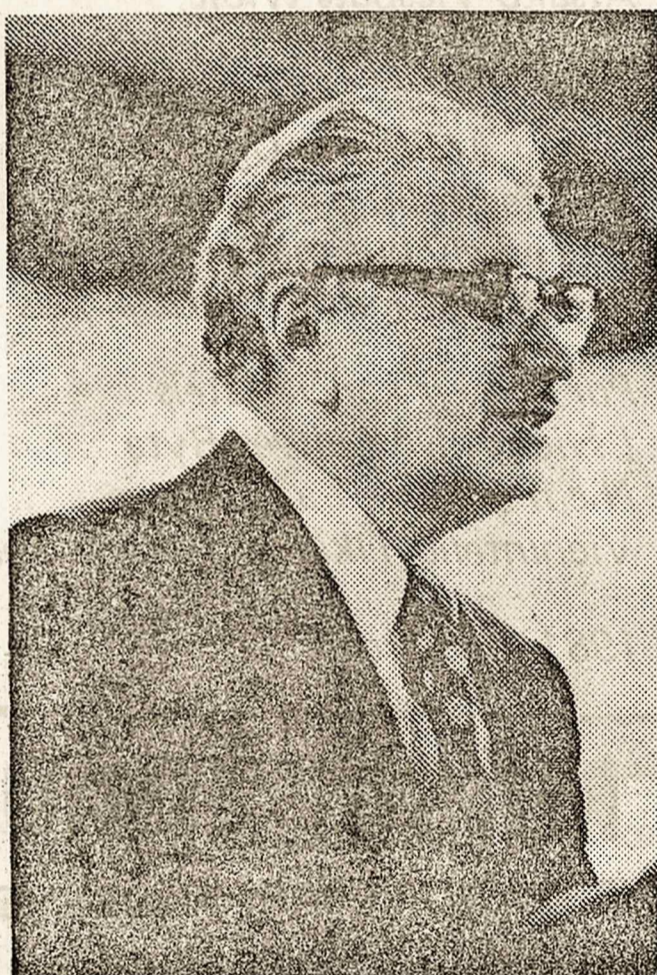
Didelis darbas baigtas –

LIETUVOS BAŽNYČIOM PAMINKLAS PASTATYTAS

gi tokiais reikalais suka sau galvas. Jeigu jau rašėme, tai turbūt ir reikėjo. Sarkastiškas palyginimas? Taip. Gal kai kam ir pyktį iššaukiantis, tačiau tai ryškina, tesiekiu tik atkreipti visuomenės dėmesį į atskiro žmogaus pajėgumą. Nors "Lietuvos Bažnyčių" septynių knygų autorius Bronius Kviklys ir turėjo talkininkų, padėjėjų, rėmėjų ir bent geresniu žodžiu jį guodusių žmonių, tačiau visa ta talka bei parama nesudarė gal nė 10% to viso didžiulio darbo. O darbas nepaprastai sunkus. Jį sunkino ir išėivijos sąlygos, nes reikėjo rašyti nuo aprašomųjų objektų tūkstančius kilometrų gyvenančiam autoriui, kur nebuvo prieinami jokie archyvai, sunkiai gaunamos nuotraukos, dar sunkiau buvo patikrinti iš įvairių daugiausiai atmintinių šaltinių surinktas žinias. Rezoliucijoms pyškinti visa tai nereikia. Tik klausimas: kas jomis jau ir dabar besidomi? O Broniaus Kviklio darbas išliks šimtus, o gal net ir tūkstančius metų, ir gal tik tada autorius bus pilnai suprastas ir įvertintas. Bet mes visi jau seniai būsimė supuvę kapuose, ir niekas nebežinos, kad mes kartu su autorium gyvenom, bet jį mažai tematėm.

Dedu į knygų lentyną paskutinį "Lietuvos Bažnyčių" tomą Kaišiadorių vyskupiją, o galvoje painiojasi neaiškios mintys: smagios, graudžios, kartu ir sarkastiškos. Tų šešių tomų septynios knygos – Vilniaus arkivyskupijai skirtos net dvi – susidedančios iš 3556 puslapių ir 5392 nuotraukų juk turėtų būti ir autoriaus, ir kartu mūsų visos išėivijos pasididžiavimas, tačiau visuomenėje tokios stygos tas visas darbas lyg ir neužkabina. Susirinkom mes vieną penktadienio vakarą į Čikagos jaunimo centro kavinę gal net nepilna šimtinė, ir labai jau kukliai pasitikdami paskutinį tomą, tą darbo pabaigą paminėjom. Ir iš tikrųjų mes ten mažiau autorių gerbėm negu autorius mus, net po diplomą kiekvienam įteikdamas už talką, kurios, padėję ranką ant širdies, mes tikrai negalėmėm prisipažinti. Koks to žmogaus kuklumas. Ir čia vėl iš naujo kažkur sugnybo ta sarkastiška mintis: kuo gi iš tikrųjų tas "Lietuvos Bažnyčių" autorius Bronius Kviklys gali girtis. Juk jeigu mes sukrautumėm į "krūvą" visas rezoliucijas, nutarimus, išvadas ir visą kitą tos rūšies medžiagą, kurią mes surašėm po šio karo savo įvairių rūšių bei paskirties susirinkimuose ir kartu su tų visų rezoliucijų rašiusiųjų nuotraukomis sudėtumėm į tomus, galiu lažintis, Broniaus Kviklio "Bažnyčias" pralenktumėm. Rezoliucijų tomai būtų storesni. Reikšmė? Kas

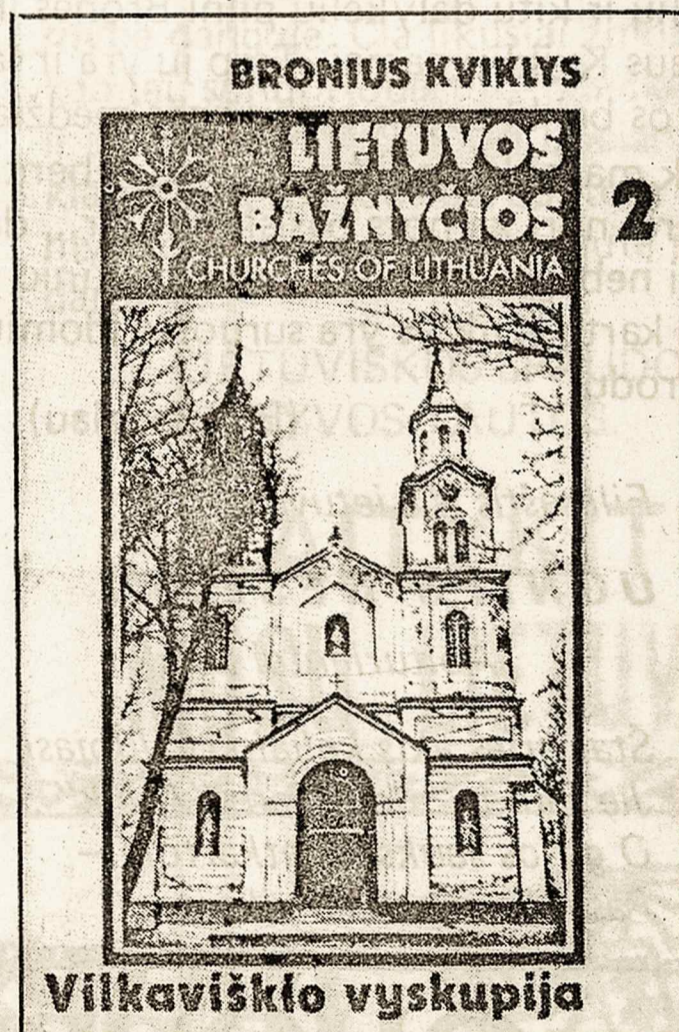
Bronius Kviklys

Iš tiesų sunku apie tokius reikalus kalbėti. Mažai kas juos ir tesupras. Jeigu būtumėm supratingi, tai gal autoriui bent geresnes darbo sąlygas būtumėm sudarę, gal nors ir kuklų honorarą sutelkę. Dabar

gi palikom jį vieną grynai ant savos duonos ir druskos. Ir tai ne visiškai teisingas teiginys – Kviklys daug išlaidų apmokėjo pats iš savo kuklių pensininko pajamų. Gal ir dėl to šiame užbaigiamajame susibūrimė buvo užsiminta, kad dar reikia parašyti tokią pačią knygą (ar knygas) apie lietuvių išėivijos bažnyčias. Kodėl gi ne? Autorius ne tik už dyką dirba, bet dar ir pats primoka.

Kodėl Bronius Kviklys taip daro? Ramia sąžine galiu teisingai atsakyti: jis yra tikras, nemeluotas, sąžiningas lietuvis patriotas – idealistas, garbingas žmogus, ne tuščiakalbis politikierius, bet darbštus

POSTO DE SERVIÇOS

SOUZA LTDA.

Rua Voluntários da Pátria, 1275
Santana

Tel. 290-4899

PARDUODAME

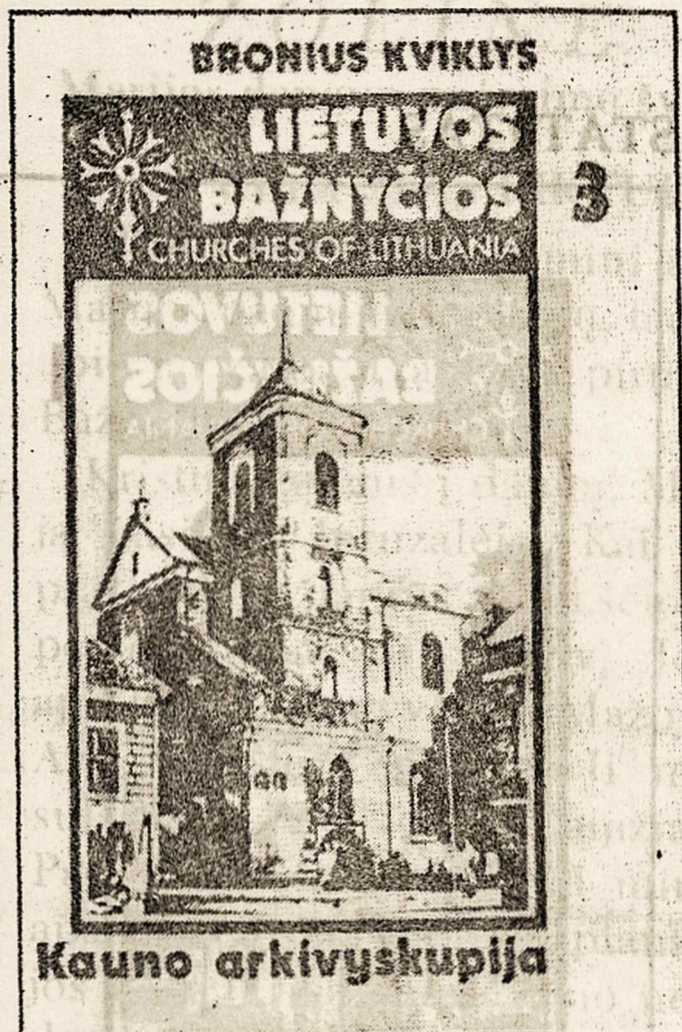
AUTOMOBILIAMS

LIPINÉLIUS – Adesivos

SKYDELIUS su grandinėmis

Chaveiros com emblema Vytis

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJŲ

kultūrininkas. Įdomu, kad pagal dokumentus Kviklys iš profesijos nėra nei žurnalistas, nei istorikas. Jam išduotas Vilniaus universiteto diplomą sako, kad jis yra ekonomistas. Studijavo dar jis ir teisės mokslus, tačiau gyvenimo sąlygos ir prigimtas polinkis pasuko jį žurnalizmo keliu. Spaudai straipsnius pradėjęs rašyti jaunystėje, vėliau susidomėjo redaktoriaus darbu ir istorinėmis dokumentinėmis mokslo šakomis. Daug skaitė, tyrinėjo, ir kaip to jo darbo išdava anksčiau pasirodė keturi tomai "Mūsų Lietuvos" ir dabar šeši — "Lietuvos Bažnyčių". Tai galėjo autorius parašyti tik surinkęs "kalnus" įvairiausių medžiagų: knygų, žurnalų, laikraščių, nuotraukų. Šios medžiagos ir dar įvairiausių numizmatikos, medalių ir kitų dalykelių pilni Bronius ir Broniaus Kviklių namai. Tarp jų yra ir labai retos bei brangios archyvinės medžiagos. Tik mažai kas apie ją nežino, nebent tie, kurie nori ką nors pasiskolinti ir... dažnai nebegražinti. Iš to savo rinkinio jau ne kartą Kviklys yra suruošęs įdomių parodų.

(Bus daugiau)

Eilėraštis iš Lietuvos

UGNIES NEŠĖJAI

Abiturientei D.

*Štai prieš akis keliai kryžiuojasi.
Jie šaukia, moja Tau: "Ateik".
O girios šauksmą atkartoja —
Pasaulis atkakliai vilioja...*

Ir sunerimusi dairaisi:

*— Kur laimė? O lemtis kokia?
Gal ir pavojai baisūs laukia?
Ar ištesėsiu kelyje?*

Ir rankos kyla į Aukščiausią:

*— Tarnaitė Tavo aš menak...
Tarnauti trokštu Tau karščiausiai,
Padėk pažint man kelią tą.*

*— Juk Tu dukra dangaus Valdovės,
— Atsako Viešpats tyloje,
— Ji veda — Tu klusniai eini:
Ugnies nešėja jau esi...
Ir neši Atgimimo Ugnį
Į širdis brolių pavergtų.
Tame kely bus maža rožių,
Spygliai ne kartą skaudžiai žeis —*

*Por kovą ir kančias ateis
Į šviesų savo Laisvės Rytą
Nenugalėta Lietuva
Vieninteliu Tikėjimo, Aukos keliu.*

1981 m. birželis

Š.

MŪSŲ ŽINIOS

"VEREADOR" PARAPIJOS ŠVENTĖJ

Portugališkas "vereador" lietuviškai turi būti valsčiaus valdybos tarėjas.

Taigi, prieš savaitę kun. Gavėnas gavo asmeninę vizitinę kortelę: "CAMARA MUNICIPAL DE SÃO PAULO — FRANCISCO BATISTA, Vereador", su priedu: "Rugpiūčio 14 d. 10 val. nori susitik-

PADĖKA

Mūsų mylimam vyrui, tėvui, uošviui ir seneliui

AŲA

STASIUI VANCEVIČIUI

m i r u s

reiškiame nuoširdžią padėką kun. Petru Rukšui už palydėjimą į kapus ir 7-tos dienos Mišias, Stasei ir Juozui Valučiams bei Geny Žarkauskaitei už vainiką. Taip pat širdingai dėkojame visiems, kurie dalyvavo laidotuvėse bei 7-tos dienos Mišiose.

Yra tikrai malonu, kad liūdesio valandą neliekame užmiršti.

Lidija, Robertas, Irace, Patricia ir Luciana
VANCEVIČIAI

ti su kunigu".

Per tarpininką jam buvo pranešta, kad sekmadienį, ypač gi tokią dieną, kaip šiomet rugpiūčio 14, kada šv. Kazimiero parapijoj lankysis Dievo Motina ir bus daug žmonių, bus sunku pasikalbėti su kunigu, ypač jei koku svarbiu reikalu. Ar negalėtų skirti kokią kitą dieną?

Po dviejų dienų ateina dar daugiau pabrėžtas nusistatymas: Atvyks "vereador", jo žentas, marti ir kt. Atvyks pusę devintos. Ir įteikia kitą raščiuką, su jo pagalbininko — asesoriaus telefono numeriu, ir prašymu su juo kontaktuoti.

Klebonas ir kontaktuoja: "Man buvo pranešta, kad vereador Dr. Francisco Batista ateinantį sekmadienį nori ateiti pas mus, į šv. Kazimiero parapiją. Iš anksto sveikinu. Tik noriu dar kartą perspėti, kad kunigas negalės jam skirti visą reikiamą dėmesį. Juk pas mus tą dieną lankysis Dievo Motina iš Medjugorjės, 9-tą valandą turėsime Mišias su daug žmonių net ir iš tolimesnių apylinkių, pasakui bus rodomas filmas apie nuostabius įvykius... Bus malonu, jei vereador su savo palyda pilnai dalyvaus pamaldose, kurios prasidės 9 valandą. Tik pakartokiu — ir atsiprašau: kunigas tikrai negalės jam skirti reikiamo dėmesio..."

Iš antro galo atsakymas: "Nesirūpinkit. Devintą valandą būsim pas jus. Dar kartą ačiū už pranešimą".

Galvoju: Kaip sunku kokiai mūsų šventei pasikviesti kokį autoritetingesnį asmenį, o čia — negali atsikratyti.

Ir prisimena Evangelijoje girdėtas posakis: "Dangaus karalystė įgyjama jėga; ir tik ryžtingieji į ją įeina".

Taip, jie — politikai — turi ir savo interesus. Tačiau, ką žinai? — kartais gali net nelauktai susitikti ir su Dievu. (KPG)

LIETUVIŠKOS SPAUDOS RĖMĖJAI
YRA SAVOS TAUTOS GYNĖJAI

CHOPPERIA
ALEXCHOPP LTD.

CHOPP — PIZZA — QUEIJOS — FRIOS
RESERVAS PARA FESTAS — MUSICA AO VIVO
Rua SOLON 1062 — Bom Retiro — Tel. 223-2333

Kun. Petras Rukšys, SDB

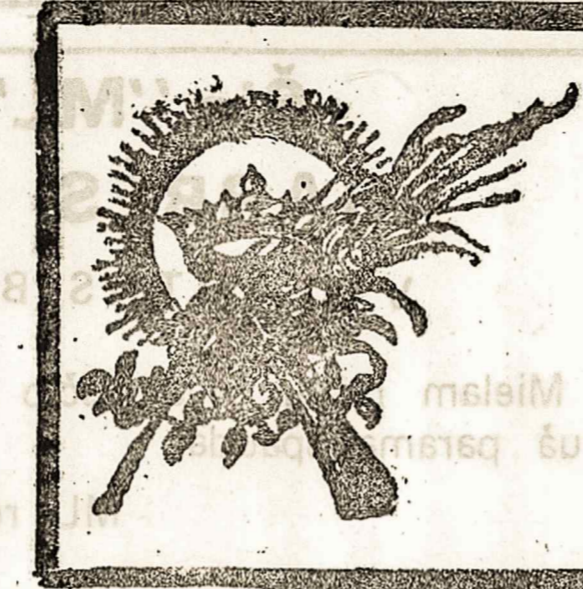
**STASYS VANCEVIČIUS
TYLIAI IŠKELIAVO**

Žurn. STASYS VANCEVIČIUS

Laike paskutinių kelių metų, Stasys Vancevičius lankydavosi MŪSŲ LIETUVOS redakcijoje bent po kartą savaitėje. Tai klausdavo naujienų, tai siūlydavo kaip nors padėti, tai duodamas patarimų kaip pagerinti mūsų savaitraštį. Po Velykų jau nustojo mūsų lankyti. Tik savaitę prieš vykstant Kanadon sužinojau, kad mūsų bendradarbis žurnalistas serga. Po mėnesio grįžus iš kelionės, ir tik keliom savaitėm praėjus, gavau žinią, kad Stasys Vancevičius pasimirė ir buvau prašomas atlikti laidotuvių apeigas sekmadienį, liepos 31 d. Kaip paskutiniu laiku ramiai gyveno, taip ramiai ir mus paliko.

A. a. Stasys Vancevičius buvo gimęs 1910 m. sausio 1 d. Civiliškių viename, Skiemonių parapijoje, Utenos apskr. Būdamas vaikas pažino Steponą Kairį ir vėliau rašytoją Antaną Vienuolį-Žukauską. Pradžios mokyklą lankė Velikūnuose, kurią baigė per trumpą laiką. 1923 m. pradėjo lankyti Utenos "Saulės" gimnaziją.

Ieškodamas geresnio gyvenimo, Brazilijon atvyko 1930 m. Buvo ekonominės krizės metai, taigi reikėjo apleisti S. Paulį ir vykti į Rio Grande do Sul dirbti prie kelių statybos. Po to meto revoliucijos, kurion buvo įveltas, grįžo į São

MIŠIOS

už A. A.

PREL PIJŲ RAGAŽINSKALietuvos Parko Šv. Juozapo parapijoje
rugpjūčio 14 d. 11 val.

Užprašo

Šv. Juozapo Vyrų Brolija

Paulį ir tuoj pradėjo bendradarbiauti su lietuviška Brazilijos lietuvių spauda. Pirmas straipsnis išėjo "Naujienose", o paskui rašė savaitraštyje "LIETUVIS BRAZILIOJE", kurį nuo 1933 iki 1940 metų redagavo. Vėliau redagavo jauniui skirtą žurnalą "Viltis".

Stasys Vancevičius dalyvavo beveik visose lietuviškose organizacijose ir buvo dažniausia jų valdybos narys. Tokiu būdu 1935 m. galėjo vykti į Lietuvą, kur buvo ruošiamas Pasaulio Lietuvių draugijos suvažiavimas ir spaudos konferencija.

1938 metais vedė Leokadiją Jakiūnaitę ir išaugino sūnų Robertą, kuris yra gabus ir sėkmingas verslininkas.

STASYS VANCEVIČIUS prieš kelis metus, kai lankėsi šv. Kazimiero parapijoje ir "Mūsų Lietuvos" redakcijoje
Nuotr. P. Rukšio

Antrajam Pasauliniam karui pasibaigus, kada buvo uždarytos lietuviškos

mokyklos ir laikraščiai, velionis pradėjo bendradarbiauti užsienio lietuvių spaudoje Kanadoje, JAV-bėse, Anglijoje ir Australijoje. Atsigavus lietuviškai spaudai Brazilijoje, mūsų nenuilstamas žurnalistas vėl pradėjo rašyti kelis metusėjusiose "Žiniuose", redagavo kultūros žurnalą "Gintarą" ir pagaliau intensyviai bendradarbiavo "Mūsų Lietuvoje", Stasys Vancevičius buvo taip pat S. Paulo žurnalistų Sąjungos narys per 30 metų.

Štai trumpa mūsų žurnalisto gyvenimo apžvalga. Galima sakyti, kad daugiau kaip 50 metų Stasio Vancevičiaus gyvenimo buvo paskirta spaudos darbu ir visuomeniniam gyvenimui.

Prieš mėnesį praradome didelį spaudos darbuotoją ir vieną iš "Mūsų Lietuvos" steigėjų, prel. Pijų Ragažinską, o dabar ir šį seną žurnalistą. Naujų žurnalistinių jėgų mūsų tarpe kaip ir nėra: ne mada studijuoti žurnalistiką ir mokyklos neskatina rašyti. Kaip bus su mūsų spaudos ateitimi? Palydint amžinybėn šį mūsų kolegą kyla šis klausimas ir susirūpinimas.

Linkime, kad Stasys Vancevičius galėtų rašyti aukso raidėmis savo laimę ir ramybę danguje. Čia likusiai žmonai Leokadijai, sūnui Robertui, marčiai Iracei ir anūkėms Patricijai bei Lucianai reikiame visų spaudos darbuotojų ir jos mylėtojų vardu gilią užuojautą ir solidarumą.

BE LIETUVIŠKOS SPAUDOS
NĖRA GYVOS TAUTOS.

**SKAITYKITE
MŪSŲ LIETUVA**

KALBĖK LIETUVIŠKAI!

CURSO LITUANO - Fone: 273-0338

MŪSŲ ŽINIOS

PARĖMĖ MŪSŲ LIETUVĄ

Lietuvių Kultūriniam Kongrese ir BLB-nės seime dalyvavo iš Kolumbijos Vaclovas Slotkus, jo sūnus Kęstutis su žmona Nijole ir Dukrele. Dalyvavo taip pat iš Bogotos Algis ir Laima Didžiuliai.

Vaclovas Slotkus ML-vai aukojo \$50, o ponai Didžiuliai \$200 ir užsiskė Korespondencinį Lietuvių kalbos kursą.

Reiškiame gilią padėką mieliems aukotojams už paramą mūsų spaudai. ML-vą yra sunku siuntinėti į užsienį dėl pašto aukštų kainų. Paprastu paštu eina per ilgai. Geriausia išeitis, tai būtų siųsti kas dvi savaites oro paštu. Tokiu atveju \$25 padengtų visas išlaidas.

Kun. Petras Rukšys

PADĖKA

Norime viešai padėkoti R.K. Moterų Draugijai už šv. Onos proga Garbės laidą su Cz.5.000,00 auka.

Administracija

JUGOSLAVIJOS DIEVO MOTINA MOKOJ

Sekantį sekmadienį, rugpiūčio 14 d., šv. Kazimiero parapija turės laimės susilaukti Kazimiero parapija turės laimės susilaukti stebūklingos Dievo Motinos stovylos iš Me-

TĖVŲ DIENOS PROGA

Parque Lituânia (V.Z.) Parapijos terasoje bus iškilmingi pietūs. Norintieji dalyvauti, prašomi užsirašyti iki rugpiūčio 10 dienos klebonijoje. Telefonas: 63-5975.

Šio "ML" numerio GARBĖS LEIDĖJAS

VYTAUTAS BIELIAUSKAS

Mielam mūsų savaitraščio skaitytojui širdingai dėkojame už paramą spaudai.

ML redakcija ir administracija

djggorje apsireiškimų vietos Jugoslavijoje.

Numatyta programa:

- 8 val. Lietuviškos pamaldos koplyčioje
- 9 val. Procesija, Mišios, filmas apie apsireiškimus
- 10:30 laisvas lankymas jaunimui, šeimoms, ligoniams su giesmėmis, rožiniu, maldoms ar meditacija
- 16:30 Lietuvių organizuotas apsilankymas
- 18 val. Bendras rožinis, filmas...
- 19 val. Mišios, asmenų ir daiktų palaiminimas, atsisveikinimas — išlydėjimas.

RAŠYTOJAS LIGONINĖJ

ML em portugûės bendradarbis, rašytojas Henrikas Lošinskas Alves, trečią dieną buvo paguldytas ligoninėj. Turės jau sukomplikavusios pūslės operaciją. O kadangi praėjusią savaitę, net nežinodamas, turėjo mažytį streiką ir su širdimi, pūslės operaciją turės prižiūrėti ir kardiologistas.

Linkim — ir meldžiam — ML-vos bendradarbiui ir Aukščiausiojo pagalbos. (KPG)

MIŠIOS

UŽ A.A. PREL. PIJŲ RAGAŽINSKĄ

Rugsėjo mėnesio 7 dieną, 10 val. Lituaniškos koplyčioje bus laikomos pamaldos už a. a. Kun. Prelatą Pijų Ragažinską, ta pačia proga jo pelenai bus padėti prie paminklo.

Norintieji pietauti Lituaniškos svetainėje, prašomi užsirašyti Šv. Juozapo klebonijoje iš anksto. Telef. 63-5975.

• Kas bėga nuo lietuviškos spaudos, bėga nuo savo tautos

ML NAUJOS KAINOS

Šio krašto infliacijai vis kylant ir mes turime laikytis einamų kainų.

MŪSŲ LIETUVOS paskiro numerio kaina pakeliama iki Cz.80,00, Metinė prenumerata — Cz.2.500,00, Garbės Leidėjas Cz.4.000,00. Skelbimo — užuojautų — sveikinimų stulpelio centimetras Cz.200,00.

MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATĄ GALIMA UŽSIMOKĖTI TAIP PAT V ZELINOS PARAPIJOS KLEBONIJOJ.

SAJUNGA

ALIANÇA

TĖVŲ DIENA

RUGPIŪČIO 14 DIENĄ · SEKMADIENĮ · 13.00 Valanda.

RUOŠIA PIETUS

Užsirašyti Te.: 274-5116 ir 92-3309

RUA LITUANIA, 67 — Mooca — S-gos Namai